

Bence Miklós

Ez az érettségi képem. 1931-ben készült.

A négy reált [lásd: gimnáziumok és egyéb középiskolák] a Horánszky utcában végeztem, és onnan átmentem a Vas utcai felső kereskedelmibe [lásd: kereskedelmi iskolák]. Ott érettségiztem 1931-ben. Nehezen érettségiztem le, mert volt néhányunknak igazgatói megrovásunk, és majdnem kicsaptak. Olyan hatan-heten, akik a magyar szocialista nem tudom, micsodába jártunk -- az illegális kommunisták is odajártak ilyen összejövetelekre. Az egyik osztálytársam volt a főkolompos. A nagybácsija szocdem képviselő volt, az apja pedig a "Népszavá"-nál dolgozott, úgyhogy oda húzott, és minket is beszervezett. Ebben a társaságban, azt hiszem, egy kivétellel mindannyian zsidók voltunk. Bent nyalókáztunk választások előtt [plakátokat ragasztottak tiltott

helyekre], és volt privát szemináriumunk is. Itt inkább irodalmi dolgokról volt szó, egy-egy könyv ismertetése, egy-egy író munkásságának áttekintése. Volt egy-két igen tehetséges gyerek is köztünk, akik nagy része elpusztult a háborúban. [Az iskolában] ez valahogy kitudódott, és akkor hatunkat vagy hetünket raportra vittek az igazgatóhoz. Meg volt levanteoktatás, és mi eldobáltuk a fegyvereket, renitensek voltunk. Valahogy megúsztuk egy igazgatói megrovással, úgyhogy hagytak minket leérettségizni.